

Synnytyusrajoitus Ja Unohdetut Naiset

Kirj. THEODORE.

VALLITSEVAN, työvoiman riistolle perustuvan yhteiskuntajärjestelmän kaikki lait ja säädökset ovat laaditut yksinomaan omistavan luokan etuja silmällä pitäen. Kaikki sellaisetkin lait, jotka pinnalta katsoen näyttävät olevan työläisille edullisia, palvelevat kuitenkin riistäjäluokan etuja. Ainoastaan voimakkaan taloudellisen toimintansa kautta ovat työläiset pakoittaneet kirjoittamaan joskus lakipykälää, jotka ovat olleet ja ovat työläisille edullisia, mutta niitäkään ei ole käytännössä noudatettu eikä noudateta, ilman työläisten taloudellisen voiman pakoitusta.

Lainlaatiijat tottelevat ja muistavat vain sitä luokkaa, jonka palveluksessa ovat. Työväenluokan edut ja tarpeet jäävät unohduksiin.

Järjestelmän nurinkuruisuus näyttää kuitenkin sälyttävän vieläkin raskaamman elämäntaakan työväenluokan naisten kannettavaksi kuin miesten. Kurjaan asemaan ovat järjestelmän kirot painaneet ja lakkaamatta painavat työväenluokan miehiäkin, mutta ehkä vieläkin onnettomampi voidaan sanoa olevan suurelta osalta niiden työläisnaisten elämä, jotka ovat jääneet osattomiksi tiedoista sukupuolikiusymysten ja synnytyusrajoituksen suhteen.

Kysymystä syntyväisyyden rajoituksesta on pidetty miesten taholta ja edelleen enimmäkseen pidetään yksinomaan naisille kuuluvana asiana. Siitä kal johtuneekin, että syntyväisyyusrajoituksen opetuksen huomatuimpia edistäjiä ovat olleet muutamat naiset. Margaret Sanger on tehnyt hyvää ja peräänantamaton ta työtä tämän asian hyväksi. Viime aikoina ovat näytelleet huomattavaa osaa synnytyusrajoituksen tuntemisen edistämässä muutamat muutkin naiset, joista ehkä on huomattavin tohtori Lydia Allen DeVilbiss. On sentään miehiäkin, jotka ovat tämän asian edistämiseksi vaivautuneet puhumaan ja kirjoittamaan. Ja yleensä tulisikin hyljätä se vanha ajatus, että synnytyusrajoituskysymys kuuluu yksin naisille. Ei löydy mitään seikkaa, jolla voitaisiin osoittaa ettei tämä asia kuulu yhtä paljon miehille kuin naisillekin.

Taloudellinen pakkolaki määrää, että työläisten keskuudessa pyritään yhä suuremmissa määrässä syntyväisyydenrajoitukseen. Kuitenkin vielä suurelta osalta tapahtuu synnytyksien rajoittaminen sangen epäterveellisellä ja turmiollisella tavalla. Ja ikävintä on se, että suuri on niiden työläisnaisten lukumäärä, jotka eivät tiedä mitään keinoa synnytyksien rajoittamiseen. Ja nämä naiset voidaan sanoa olevan onnettomimpia ja unohdetuimpia ihmisiä maailmassa.

Jos viimeisimmät tieteelliset opit syntyväisyyusrajoituksesta olisivat yleisesti tunnettuja ei löytyisi niin äärettömän paljoa rajattoman onnettomia koteja kuin tänäpäivänä on olemassa. Se tarkoittaisi parempaa ja terveempää ihmispolvea. Suuri lisätaakka putoaisi synnytyusrajoituksen perinpohjaisen tuntemisen kautta suurelta osalta työväenluokan miehiltäkin ja vieläkin suurempi olisi huojennus niille luokkamme naisille, jotka synnytyusrajoitusta tuntemattomina rajattomimmin elämässään kärsivät. Kysymys synnytyusrajoituksesta, kuten yleensä kaikki kysymykset, koskee koko luokkamme ja yleensä ihmiskuntaa, joten sitä ei voida väittää yksin naisille kuuluvaksi aslaksi.

Kuten tiedämme, kieltävät lait syntyväisyydenrajoituksen avonaisen opettamisen. Apteekkeista ja rohdoskaupoista ei ole lupa myydä tarpeita ja välineitä siihen tarkoitukseen. Postin ja yleisten liikennevälineiden kautta ei lain mukaan saa lähettää synnytyusrajoitusvälineitä. Laki ei tee poikkeusta edes lääkäreihin ja sairaaloihin nähden. Täten rohdoskauppias joutuu rikkomaan lakia myydessään syntyväisyyusrajoitusvälineitä, olkoonpa ostaja vaikka lääkäri.

Kuitenkin tiedämme, että syntyväisyydenrajoitusvälineitä ja -tarpeita on kaikkialla saatavana. Lakia kierretään siten, että niitä myydään tautien ehkäisymisvälineiden ja naisten terveydenhoitotarpeiden nimellä. Tästä johdukin, että äärettömän paljon myydään kokonaan ala-arvoista ja petollista tavaraa. Koska näiden välineiden myynti on lakivastaista ja

siis osittain salaista, johtuu siitä että rajaton keinottelu ja petollisuus vallitsee tällä alalla. Moniin katkeriin pettymyksiin ovat olleet syynä ala-arvoiset ja petolliset välineet ja tarpeet.

Valkkakin laki kieltää tohtorin antamasta ohjeita ja välineitä syntyväisyydenrajoitukseen, saavat niitä kuitenkin rajattomassa määrässä yläluokan naiset. Tiedämmehän sangen hyvin, että tohtorit tuntevat rahan kuten kaikki muutkin. Yläluokan vitsauksena ei siis ollenkaan ole synnytysrajoitusta ja sen opettamista ehkäisemään laaditut lait.

Sitävastoin suuren osan työväenluokan naisista täytyy jäädä päteviä ja tieteellisiä syntyväisyydenrajoitusohjeita ja -välineitä vaille siksi, että ei ole rahaa, täytyy heidän jäädä kohtalon varaan. Parhaimmat nykyajan synnytysrajoitusohjeet ja -välineet muistetaan antaa vain niille, joilla on niistä hyvin maksaa, mutta suuri osa työväenluokan naisista jää unohdetuksi.

Joissakin valtioissa on laki, joka säättää, että jos lääkäri antaa lääkemääräyksen synnytysrajoitustarkoitukseen, voidaan häneltä vankilarangaistuksen lisäksi ottaa lupakirja pois. Tämä jo todistaa sen, että ennenkuin he lähtevät urheilemaan täytyy siitä olla hyvät tulot.

Kuitenkin lääkäreillä on oikeus vapauttaa nainen raskaudentilastakin, jos se on välttämätöntä naisen elämän säilyttämiseksi. Sellaisissa naisissa, joissa on pitkälle kehittynyt tuberkuloosi tai vaikea munuaistauti, toimitetaan yleisesti keskensynnytys sairaaloissa. Mutta niin hullunkurista kuin se onkin, ei sellainen nainen, jonka suhteen tämä on tehty, voi saada sairaalasta tai lääkäriltä ohjeita siihen miten hän voisi välttyä uudestaan tulemasta raskaaksi.

Lääkärillä on oikeus kirjoittaa lääkemääräys sukupuolitauteja sairastaville pariskunnille, kuten yksinäisillekin. Kuitenkaan ei ole lupa antaa synnytysrajoitusohjeita sukupuolitautille uhreillekaan, vaikka yleisesti tiedetään että heidän jälkeläisensä eivät voi tulla olemaan terveitä.

Kuten edellä sanottu, rikkovat lääkäritkin lakeja silloin kun saavat siitä hyvän maksun. Varakkaammilla on siis mahdollisuus ehkäistä synnytykset aina kun siten haluavat. Mutta sama lääkäri, joka on antanut palvelustaan salassa varakkaalle naiselle, ei voi antaa saman-

laista palvelusta hoidokilleen kunnallisessa sairaalassa.

Milbank Memorial Fundin ja U. S. Public Health Servicen tutkimukset vuodelta 1932 osoittavatkin, että niiden pariskuntien keskuudessa, joiden sisääntulot olivat yli \$2,500.00 vuodessa, syntyi 110 lasta tuhatta pariskuntaa kohti. Sitävastoin niiden keskuudessa, joiden sisääntulot olivat vuodessa alle mainitun summan, syntyi 207 lasta joka tuhatta pariskuntaa kohti. Tutkimus yleensä osoitti, että mitä suuremmat sisääntulot sen pienempi syntyväisyys ja päinvastoin. Aivan kurjuustasolla olevat osoittautuivat synnyttävän eniten. Kurja asiantila.

Muuten ei voida väittää, että köyhät eivät saisi synnyttää lapsia, jos tahtovat. Siihen oikeus tulee olla niin köyhillä kuin rikkaillakin. Yhteiskunnan tulisi vain valvoa, että köyhäinkin lapset saisivat kunnollisen kasvatuksen. Mutta koska nykyinen yhteiskunta ei huolehdi lasten kasvattamisesta, niin kaiken oikeuden nimessä tulisi antaa oikeus jokaiselle ehkäistä synnytykset; ennen kaikkea tulisi neuvoa ja kehoittaa synnytysrajoitukseen niitä, joiden keskuudessa jokainen uusi tulokas lisää kärsimyksiä.

Jotkut asiantuntijat väittävät, että Yhdysvaltain asukkaista on viisi prosenttia heikko- mielisiä. Ja kun katselemme ympärillemme, niin myöntänemme että väite ei ole liioiteltu. Lisättäköön tähän mielenvikaiset, kaatuvatautiset, kroonilliset alkoholistit, synnynnäiset kuurot, sokeat, kuuromykät j.n.e., niin prosenttimäärä nousee kymmeneen. Tämä kaikki johtuu suurimmalta osalta juuri synnytysrajoituksen tuntemattomuudesta. Se johtuu siitä, että sukupuolitauteja sairastavat ja myös sairastaneetkin, huumausaineloiden ja väkijumien turmelemat ja äärimmäisellä kurjuustasolla elävät joutuvat synnyttämään jälkeläisiä. Vielä lisäksi sanottakoon, että lapsi, joka kurjuuden ja puutteen keskelle syntyy ja siinä joutuu kasvamaan, ei voi kehittyä terveeksi ja elinvoimaiseksi ihmiseksi.

Lasketaan, että kun kaksi tylsäjärkistä tai ruumiillisesti ja henkisesti turmeltunutta menee avioliittoon ja synnyttävät lapsia, niin kolmannessa sukupolvessa ovat jälkeläisineen tulleet maksamaan kaupungille tai kauntille, jossa asuvat, kymmeniä tuhansia dollareita avus-

tuksessa, mielenvikaisten parantolain, vankilain, ojennuslaitosten ja kuritushuoneiden ylläpitämisessä.

Kuitenkin maksaisi yhtelkunnalle sangen vähän pätevien syntyväisyydenrajoitusneuvojen ja -välineiden antaminen, sellaisille väkijoumien, huumausaineiden ja tautien turmelemille ja puuteessa kamppaileville, jotka niitä haluaisivat hyväkseen käyttää. Eikä maksaisi paljoa tehdä pienen leikkauksen kautta siltoskyvyttömiksi ne, jotka heikkomieliisyyden tai tahdonlujisuuden turmeltuneisuuden tähden eivät osaisi ja voisi mitään keinoja käyttää. Turmeltuneiden ihmisten elämänilot ovat yleensä hyvin rajoitetut, mutta vähemmän tuskaa ja kärsimystä heillä olisi silloin kun ei tarvitsisi ympärillään katsella kärsiviä ja eliniäkseen vajaviksi tuomittuja lapsiaan.

Syntyväisyydenrajoitusopin kaipaus ja vaatimus on käynyt kuitenkin niin suureksi, että se on pakoittanut tarjoamaan jotakin sen tyydyttämiseksi. Huomatuin näistä "tarjotuista" ehkäisykeinoista, jota itse katolinen kirkkokin mainostaa, on niinkutsuttu "turvallinen-aika"-menetelmä. Tätä menetelmää mainostavia ja selostavia teoksia ja julkaisuja saa vapaasti lähettää postissakin. Tämä johtuu siitä, että hallitsevan luokan lakeijat, jotka pätevää synnytysrajoitusopin levittämistä vastustavat, tietävät ettei tällä uudella menetelmällä ole sannottavasti merkitystä. Tieteellisiin totuuksiin nojautuvat asiantuntijat väittävät, että tämä tohtori Oginon keksimä menetelmä on perustelltaan onnto, että mitään ehdottomasti paikkansa pitävää turvallista aikaa ei ole olemassaakaan. Niinpä lieneekin parempi uskoa tässäkin tieteellisiä totuuksia kuin joltakin kunnlaa ja rahaa himoitsevia yksilöitä ja aina ihmiskuntaa pimittämään pyrkivää katollista kirkkokuntaa. Luottaminen tällaisiin pohjattomiin teorioihin voi johtaa kallisti maksettaviin erehdyksiin.

Tällaisista muutenkin ontuvista teorioista puhuttaessa tulee myös muistaa, että ne vaatisivat, päteviäkin ollen, molemminpuolista niiden vaatimalla tavalla elämistä. Miten voidaan kuitenkin odottaa että miehistä ne, jotka eivät voi kieltäytyä pienemmiltäkään viettelyksiltä, kuten juopotteluilta, uhkapeleistä ja muista sellaisista, voisivat kuunnella tässäkin tapauksessa naisen varoituksia. Täten siis kaikilta

suunnilta katsottuna rytmillinen rajoitus on perusteita vailla.

Synnytyksiin kuolevaisuus on sangen suuri Yhdysvalloissa. Tätä voitaisi vähentää paljon vain synnytysrajoituksen opettamisen kautta. Jos naiset, jotka tietävät synnytyksessä olevan elämänsä vaarassa, tietäisivät ehkäisykeinot, eivät he lähtisi urheilemaan. Lääkäreillä tosin on oikeus, kuten edellä on sanottu, toimituttaa keskensynnytys jos ilmeisesti naisen henki on vaarassa. Mutta keskensynnytyksin on vaarallista peliä. Mikään lääkäri ei sen toimittamiseen mielihyvällä ryhdy. Ja ainoastaan suuren rahan panttina on keskensynnytys kunnollisen lääkärin avulla. Tällöin nainen, jolla ei ole taitoa ja keinoja hedelmöitymisen ehkäisemiseen, joutuu turvautuman puoskareihin, ellei ole suuria summia maksaa kunnolliselle lääkärille. Mutta nainen, joka on sairas ja kamppailee puutteen ja kurjuuden keskellä, on vajonnut epätoivoon ja turvautuu puoskareihinkin, viimeisen elinvoimansa pisaran ja henkensä menettämisen uhallakin.

Synnytyksärajoitusvälineitä myydään nykyisin yleisesti rohdoskaupoissa, gasoliiniasemilla, kaulistulaitoksissa ja joskus sekatavarakaupoissakin. Mutta tarjottavat välineet yleensä ovat kelpaamatonta roskaa. Vaikka yleisesti tiedetään täten olevan, ei kuitenkaan anneta lääkäreille oikeutta ohjeiden ja kunnollisten välineiden antamiseen.

Kaikien esitetyn perusteella siis voimme sanoa, että asiantila on kerrassaan surkuteltava.

Joskus kuulee väitöksen, että jos naiset yleensä tuntisivat synnytysrajoitusopin, kieltäytyisivät he kokonaan synnyttämästä. Tämä on kuitenkin pohjaton väite. Suurempaa onnea tuskin nainen voi tuntea kuin olla terveen lapsen äitinä, puutteettomissa ja huolettomissa olosuhteissa. Luonnollinen terve nainen, kuten mieskin, omaa luonnolliset vaistot, joista yksi voimakkain on sukunsa jatkamisvalsto. Tätä väitettä tukee sekin, että suuret määrät lasta haluavia naisia kääntyy lääkärin puoleen, jos ovat hedelmöitymättömiä, voidakseen tulla äideiksi.

Suurimman ilon ja elämän täydellisuuden tuntee nainen, elämän huolista vapaana ollen, nähdessään oma lapsensa terveenä ja elolsana rinnoillaan. Mutta suurimmat ovat naisen sydämen tuskat silloin, kun hänen täytyy katsel-

la ympärillään aliravittuja, ralhnaisia, ruumiillisesti ja henkisesti vajavia omia lapsiaan. Hän tuntee olevansa maailman unohtetuin nainen.

Maalaamaton, ränsistynyt hökkeli, haiseva petroleumiuuni nurkassa, jossa yhä uuslintuvasti keittää ala-arvoista soppaa — jos on mitään keitettävää. Pöydällä ja astiakaapintapaisessa muutamia naarmuisia astioita. Vuoteessa resulset vuodevaatteet, lakanat ja tyynynpäälliset aikoja sitten kuluneet. Suojaa on vain siihen asti kuin vuokra sattuu olemaan maksettuna. — Tämä on unohtetun naisen koti.

Ei työtä miehellä. Ainoastaan silloin tällöin jotain halpapalkkaista tilapäistyötä. Mies istuu sisällä päivät pitkät; on kättyinen. Suuri lapsillauma, joka vallattomana riehuu, tuskastuttaa. Lapsi polvella ja toinen rinnoilla. Sydämellään aina nimetön pelko siitä, että lisää lapsia on tulossa. — Hän on unohtettu nainen.

Aliravittuja, henkisesti ja ruumiillisesti vajavia. Nuoret rikokselliset, joita poliisit etsivät, ovat ihmisten kauhuna. Kurjaliston kapakat täyttää illettävin elämän saasta. Prostitueeratut levittävät ihmiskuntaa tuhoavia tauteja. Heikkomielisiä, jotka eivät voi hallita itseään ja harkita tekojaan. — Nämä ovat unohtetun naisen lapsia.

Nähdä oma lapsensa kaiken elämän saastan ja turmeluksen keskellä. Kuulla oma poikansa tuomitun vankilaan taj viedyn mielisairaalaan. Katsella omaa tytärtään, joka myy omaa ruumistaan. Sitä ei voi kestää. Katkeruus täyttää mielen. Sydämen tuskiin murtuu. — Se on palkka unohtetun naisen.

Kapitalistiluokka tietää tarvitsevansa tahdotonta kanuunanruokaa ja ajattelukyvyttöntä työläismassaa. Se ei pyri kasvattamaan tervettä työväenluokkaa ja siksi ei salli syntyväisyysrajoituksen avointa opettamista. Itse siis meidän on oppimme tässä kysymyksessä hankittava. Ja vain yhtenäisen luokkatoimintamme kautta voimme hankkia enemmän leipää unohtetunkin naisen pöydälle, hänen lapsilleen tarjottavaksi.

Unohtetun naisenkin lopullinen pelastus on vasta luokkamme heräämisessä. Vasta uusi yhteiskunta tarjoaa kaikkien jäseniensä hyväksyttäväksi kaikki tieteen täydellisimmät saavutukset, syntyväisyyden rajoituksessa kuten muissakin kysymyksissä. Vasta työn tasavallassa tuntee nainen suurinta onnea ja ylpeyttä, tietäessään suorittavansa elämän tarkoituksen tärkeintä tehtävää uuden sukupolven synnyttäjänä. Silloin enää ei ole maailmassa unohtettua naista.



Purkaus

Kirj. KÖSSI KAATRA

*Polot syylliset, surkaa,
tulivuori jo kun tuhatvuotinen purkaa,
kun nimenet uhkaa,
saa päitenne päälle nyt tulta ja tuhkaa.*

*Niin naurunne ilkkui,
ilo kaihdettu katseestannehan vilkkui:
"Sen hiillos jo hiutui,
tuli tukahtui, palo püillyt jo riutui,*

*se on sammunut vuori,
typötyhjä, hengetön, hiiltynyt kuori!" —
Ja sen poljitte pintaa
kuin lyhythistyneen elinorjanne rintaa.*

*Mut katso: se havas.
Tulikintansa kaamean kraatteri avas,
heräs syvyyden sielu.
On, ilkkujat, allanne ahmaava nielu*

*Jo, herjaaajat hullut,
tilinpäivä on tuima ja tuikea tullut,
soi tuomion soitto,
uus aika on eessä, on huomeneen koitto.*